

عنوان مقاله:

توسعه پایدار در مقیاس محله

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی علوم مهندسی، هنر و حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عطیه کافی امامی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد بیرجند

فرید فروزانفر - دکترای معماری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد بیرجند

خلاصه مقاله:

ورود مدرنیسم به معماری ایران و تفاوت های بنیادین معماری مدرن با معماری سنتی ایران سبب شد تا تناقضی آشکار میان ساختار اجتماعی و ساختار کالبدی محیط ایجاد شود. یکی از فضاهای سنتی که در گذشته بسیار مورد تاکید بوده و امروزه نادیده گرفته شده است مراکز محله می باشد. مراکز محله از این جهت اهمیت داشته که به عنوان یک فضای جمعی نقش تحکیم بخش ساختار اجتماعی محیط خود را ایفا می کرده است. یکی از راه های پرداختن درست به مراکز محله استفاده از الگوهای پایدار میباشد که از یک زاویه پاسخی به بی تفاوتی های خسارت بار نسبت به هویت و تاریخ در فضاهای شهری و معماری (مانند مراکز محلات) بوده و از طرف دیگر موجب بهبود رفتار های اجتماعی، روابط ساکنین محله و شکل گیری نظام اجتماعی پایدارتر می شود. در این مقاله به تدوین معیارها و شاخص های سنجش سطح پایداری اجتماعی در محلات پرداخته می شود و در ادامه راهکارهای مرتبط در زمینه ارتقا و تقویت سطح پایداری پیشنهاد می گردد

کلمات کلیدی:

مدرنیسم، معماری سنتی، مراکز محله، ساختار اجتماعی، الگوهای پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/388530>

